

- José Gancedo Calvo: 7 389,45 EUR
- Claudia Sáez de Montagut Gancedo: 763,66 EUR
- Bosco Sáez de Montagut Gancedo: 2 879,18 EUR
- Yago Sáez de Montagut Gancedo: 379,16 EUR
- VICA58, S.L.: 265 763,84 EUR
- Diana Luisa Gancedo Holmer: 175 499,04 EUR
- Guillermo de Zavala Gancedo: 722,47 EUR
- Alfredo de Zavala Gancedo: 718,65 EUR
- Cosme de Zavala Gancedo: 1 006,27 EUR
- Bruno de Zavala Gancedo: 689,66 EUR
- María Astrid Gancedo Holmer: 442 136,41 EUR
- Marco Gancedo Holmer: 442 135,64 EUR
- LOS PRUNOS DEL SETO, S.L.: 6 898,14 EUR
- MANUEL GANCEDO, S.A.: 5 340 911,85 EUR
- EVEDAM INMUEBLES, S.L.: 620 238,46 EUR
- GANCEDO Y GONZÁLEZ, S.L.: 138 671,57 EUR; oraz

Z tytułu krzywdy, kwoty w wysokości do 7 570 098,78 EUR lub kwoty, której przyznanie Sąd uzna za właściwe, podzielonej proporcjonalnie między skarżących w tym samym stosunku, co kwota przyznana z tytułu szkody majątkowej.

- Zwiększenie dochodzonej kwoty o odsetki za opóźnienie od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do całkowitej zapłaty dochodzonej kwoty, według stóp procentowych ustalonych przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania, powiększonych o dwa punkty procentowe.
- Obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Główne zarzuty i argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-659/17 Vallina Fonseca/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Dz.U. 2017, C 424, s. 42).

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2018 r. – Fugro / Komisja

(Sprawa T-317/18)

(2018/C 240/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fugro NV (Leidschendam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci T. Snoep i V. van Weperen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w szczególności jej art. 1 ust. 2;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji zasady proporcjonalności.

- Komisja nie dysponowała szerokim zakresem uprawnień dyskrejonalnych przy wydawaniu zaskarżonej decyzji i ocena kwestii, czy w zaskarżonej decyzji naruszono zasadę proporcjonalności nie powinna ograniczać się do kontroli, czy zaskarżona decyzja ma oczywiście niewłaściwy i oczywiście nieodpowiedni charakter w świetle realizowanych w niej celów. Zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ:
 - zaskarżona decyzja wykracza poza to, co konieczne do realizacji zamierzonych celów;
 - Komisja nie dokonała wyboru najmniej dotkliwego rozwiązania spośród większej liczby dostępnych odpowiednich rozwiązań, oraz
 - wynikające z zaskarżonej decyzji niedogodności są nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonych celów.
- Nawet gdyby Komisja dysponowała szerokimi uprawnieniami dyskrejonalnymi, to jednak zaskarżona decyzja stanowi oczywiście nieodpowiedni środek do osiągnięcia realizowanych celów.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji prawa własności Fugro na podstawie art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przysługującego Fugro prawa do wolności prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- Zaskarżona decyzja narusza prawo własności Fugro w zakresie, w jakim wynika z niej zniszczenie działalności gospodarczej Fugro. Utrata własności jest znacząca i wykracza poza uzasadnione ryzyko gospodarcze; oraz
- zaskarżona decyzja narusza istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej, z której korzysta Fugro.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez Komisję w zaskarżonej decyzji zasady niezakłócania konkurencji.

- Zaskarżona decyzja uniemożliwia Unii Europejskiej wypełnienie istotnego zadania w zakresie ustanowienia rynku wewnętrznego pozbawionego zakłóceń, ponieważ:
 - z zaskarżonej decyzji wynika niezgodna z zasadami niezakłóconej konkurencji interwencja sektora publicznego w rynek usług globalnego systemu nawigacji satelitarnej (zwanego dalej GNSS) na pełnym morzu; oraz
 - wbrew art. 3 ust. 3 TEU i Protokołowi nr 27, Komisja ingeruje w zaskarżonej decyzji w rynek usług GNSS na pełnym morzu, na którym to rynku nie istnieje zawodność.